

Alma Maes

Geboren op 10-11-1910 te Schore

Overleden op 06-01-2000 te Kortemark

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Onrustig is ons hart, Heer,
tot het rust in U.

Augustinus.

Dankbare herinnering aan

Mevrouw Alma MAES

weduwe van de Heer Cyriel MAES

geboren te Schore op 10 november 1910
overleden te Kortemark op 6 januari 2000
gesterkt door het sacrament van de zieken.

Mama, mémé,

Wij herinneren ons wat jij vertelde over het grote,
christelijke maar strenge gezin, waarin jij opgroeide,
over het moeilijke leven ten tijde van de eerste oorlog,
toen je vader krijgsgevangene was en je moeder met
zoveel jonge kinderen op de vlucht.

Hoewel je graag en goed leerde, was niet studeren
maar werken de boodschap. Je hebt veel en hard maar
ook dikwijls gaarne gewerkt, want je wilde "eer halen
van je werk". De zorg voor anderen heb je naar best
vermogen op jou genomen. Het leven op de
boerderij heeft je niet belet om leergierig en
geïnteresseerd te blijven en je wilde je gezichtsveld
verruimen : je dagelijkse krant, die wou je -tot voor
een paar jaar- niet missen. Het was toen nog niet zo
evident, maar jij zag het belang en gaf ons de kans

om verder te studeren. Er is een tijd geweest dat je
graag vertelde en een kwinkslag was er al gauw bij.
Maar toen je krachten afnamen en je meer en meer
afhankelijk werd, kon je dat moeilijk aanvaarden en
het maakte je soms bitter en zwaarmoedig. Dat jij en
papa jullie zoontje, amper 4 maanden oud, hebben
verloren, dat is altijd jouw stille maar grote verdriet
gebleven.

Mama, mémé, wij willen je danken om wat je voor
ons hebt betekend en wij willen aan je denken, niet
alleen aan de tijd dat het leven moeilijk was, maar
ook aan hoe je was in je beste momenten. Wij hopen
en geloven dat je echt geluk gevonden hebt, waar je
nu bent.

Omdat het jouw wens was willen wij graag eindigen
met dit mooie gebed :

Met U zijn er geen verten meer,
en alles is nabij.

Des levens aanvang glinstert weer,
geen gisteren en geen morgen meer,
geen tijd meer en geen uren,
geen grenzen en geen muren,
en alle angst voorbij,
verlost van schaduw en van schijn,
wordt pijn en smart tot vreugd verheven !
Hoe kan het zo eenvoudig zijn,
met U, o kern van alle leven !

Felix Timmermans "Adagio"